

EL XIULET DEL BARRI

2/11/17
Escola
Costa i Llobera
Barcelona
Any 2017

Periòdic de
Primària
Preu: 0'10 €

730

EXTRA CASTANYADA 2017

LA CARBASSA

Una vegada, concretament, el 31 d'octubre de l'any 1976, a les 12:00 de la nit, un grup de nens es va desviar cap a un cementiri quan estaven fent truc o tracte. Allà hi havia una poció i ells la van voler tastar.

Al principi els va semblar molt bona però quan van anar al carrer tots s'espantaven i aleshores va ser quan es van adonar que s'havien transformat en les disfresses que portaven posades abans de prendre's la poció.

Molt espantats van anar a una botiga de pocions, a on hi havia un mag que els podia ajudar. Els va dir que només es podien curar si anaven a buscar una carbassa màgica però no seria gens fàcil perquè hi hauria altres persones que també la voldrien. La carbassa es trobava en un indret molt llunyà i trobaríem moltes ciutats amb persones pel camí, seria millor que es camuflessin si no volien sortir als diaris i ser el centre d'atenció.

I, evidentment, hi havia moltes ciutats pel camí i estaven a molts quilòmetres però ells no es van parar i van seguir.

Quan van arribar van veure moltes més disfresses que feien més por que les seves, d'altres que se'ls havia quedat la disfressa igual que a ells. També volien tornar el seu estat normal i volien la carbassa, i quan es van posar d'acord per repartir-se la carbassa va passar un conill i per sort no va trencar-la carbassa. Se la van poder repartir entre tots, i tornar al seu format real.

I conte contat...

Martí A, 3r, Avets
Nil R, 4t, Xàfec
Nil A, 6è, Camús

EL PALAU ENCANTAT

Hi havia una vegada una nena que es deia Ana. Era el seu aniversari i els seus pares li havien regalat un viatge amb tren a un palau.

Va convidar tres amics i van anar cap a al palau. Quan van arribar -hi van deixar las maletes. El terra es va moure, van baixar a la porta i es van trobar un monstre que es volia menjar els nens com castanyes. Ells nens el van agafar sense por i el van ficar al forn i, del monstre, en van fer unes bones castanyes.

Martí P, 3r, Avets
Joao L, 3r, Avets
Gustavo R, 4t, Xàfec

LA CASA DELS ESPERITS

Hi havia una vegada, l'any 1999, una família que vivia en una casa al bosc. Un dia, van veure per la tele que durant la nit hi hauria una tempesta. Van anar als "xinos" a comprar espelmes per si de cas els llums s'apagaven.

A la nit, de sobte, es van fondre els ploms, llavors van encendre les espelmes. El pare va anar a comprovar què passava, quan, de darrera la porta va aparèixer el Frankenstein i alguns esperits volant per l'habitació. El pare va sortir d'allà cames ajudeu-me i va trucar a la policia, però la policia no va contestar perquè no hi havia senyal.

La família va pujar al pis de dalt i es van amagar sota el llit de l'habitació dels pares. Amagats sota el llit van veure alguna cosa que sobresortia de terra, era un pom. El van obrir i van veure un passadís secret que portava des de la casa fins al bosc. Van anar pel camí i van intentar tornar al poble.

I els esperits i el Frankenstein van desaparèixer perquè no tenien ningú a qui atacar.

Carlota G, 3r, Cirerers
Valentina L, 3r, Cirerers
Lucia S, 6è, Ornis

L'ACCIDENT

Hi havia una vegada una família que es va canviar de casa. Mentre estaven fent el viatge van tenir un accident i els pares de la nena es van morir. Llavors es va trobar amb uns llops i se'ls va emportar com a mascotes. I se'n va anar amb uns pares que la van adoptar.

Al cap d'uns anys els llops volien tornar al seu hàbitat. Van matar tota la família i els llops van tornar al seu hàbitat normal.

Laia B, 3r, Cirerers/Flàvia C, 4t, Xàfec/
Olívia S, 5è, Argenters

UNA AVENTURA ESGARRIFOSA

Hi havia una vegada, aproximadament cap a l'any 1780, prop d'on ara hi ha Lió, una nena que es deia Alba que tenia 13 anys. A ella li agradava molt fer excursions per la muntanya. L'Alba era més aviat alta que baixa, de pell morena, bastant primeta, amb els ulls marrons i els cabells negres.

L'Alba no tenia por per això era fan de les aventures. Era molt alegre, simpàtica...

Ella, un dia com avui, de Halloween, havia acabat de dinar i va anar a fer una excursió amb el Cau. S'estava fent de nit i a ella li agradava molt la nit de Halloween. Quan ja era més aviat fosc l'Alba es va desenganxar del grup i com que ella no tenia por no es va espantar. Va anar a parar a un cementiri abandonat (o això es el que semblava). No es va precipitar a entrar-hi.

Quan ja era a dins va començar a sentir sorolls terrorífics i va començar a veure ombres per tot arreu. Com que no tenia por li va agradar molt! Semblava com si estigués en una festa de Halloween o dins d'una peli de terror. Quan es va girar per marxar, va veure uns quants zombis que no la deixaven sortir. Ella va intentar fer-se amiga dels zombis, així podria marxar el més ràpid possible d'aquell cementiri.

De sobte, va començar a sentir un soroll que feia pip-bip i així contínuament. En obrir els ulls es va adonar que tot havia estat una aventura terrorífica.

I aquella nit va poder celebrar el Halloween amb els familiars i amics a casa seva, no en un cementiri.

Abril B 6è, Ornis/Pol J, 4t, Txirimiris/
Martina F, 5è, Bruixes

EL CASTELL TERRORÍFIC

Hi havia una vegada un grup d'amics que van quedar en un camí per passejar una mica. Es deien Iker, Aleix, Joana, Vane. Era l'any 1980 i era de nit. Estaven caminant quan, de sobte, van trobar un castell encantat. Van decidir entrar-hi. Hi havia quatre portes.

- Que cadascú entri per una porta -va dir l'Aleix.

A tots els va semblar bé.

Quan l'Iker va entrar, va veure tres camins i va decidir anar pel del mig. Va començar a caminar i va trobar una porta.

Mentrestant l'Aleix que ja havia entrat va començar a córrer i va trobar una altra porta. La van obrir a l'hora i es van trobar.

- Hola!

Quan es van trobar van seguir el camí junts.

Mentrestant la Joana també va entrar. Hi havia esquelets i coses terrorífiques. Va començar a córrer cames ajudeu-me.

A la Vane li va passar el mateix i també va començar a córrer. Les dues van veure que els camins s'unien, es van trobar i molt contentes van seguir el camí.

L'Iker i l'Aleix van seguir caminant fins que van trobar la sortida, i van esperar que les nenes arribessin.

La Joana i la Vane estaven caminant i van trobar una porta, la van obrir i van trobar la sortida i els nois.

Van decidir que no entrarien mai més en un lloc com aquell on havien passat tanta por.

Arnau P, 4t, Txirimiris/Eulàlia F, 5è, Argenters

UNA HISTÒRIA DE ZOMBIS

Hi havia una vegada uns amics que feien una volta per un poble desconegut, van passar pel cementiri i van decidir entrar-hi. Mentre entraven es van trobar un monstre que feia molta por, aleshores van començar a córrer fins arribar a una casa, una casa encantada.

Van entrar per protegir-se del monstre. A dins de la casa van trobar un vampir que va atrapar tots als amics excepte a un que es deia Roger. En Roger va començar a córrer fins arribar a una habitació, horroritzat es va tancar a dins.

Un cop a l'habitació fosca es va girar i es va trobar els seus amics que s'havien convertit en zombis.

Aleshores es va tancar en un armari per que no li fessin mal. Els seus amics zombis, entre tots, van llançar l'armari per la finestra.

Ara encara expliquen històries sobre el que li va passar. També diuen que la nit de Halloween en Roger reviu per convertir a tothom en zombi.

Sara L, 5è, Bruixes/Gabriela L, 6è, Camús/Ot C, 4t,
Txirimiris